

Добро, у кого є господа

Тарас Шевченко

Добро, у кого є господа,
А в тій господі є сестра
Чи мати добрая. Добра,
Добра такого таки зроду
У мене, правда, не було,
А так собі якось жилось.
І довелось колись мені
В чужій далекій стороні
Заплакати, що немає роду,
Нема пристанища, господи!
Ми довго в морі пропадали,
Прийшли в Дар'ю, на якор стали;
З ватаги письма принесли,
І всі тихенько зачитали.
А ми з колегою лягли б;
Та щось такеє розмовляли.
Я думав, де б того добра,
Письмо чи матір, взять на світі.
"А в тебе єсть?"
— "Жона, і діти, І дом, і мати, і сестра!
А письма нема..."
[Друга половина 1848, Косарал]